

Panu Paluu Pukinkorvaan

□ Oulu sai nyt oman "Huokausten siltansa", kun tehtiin kaarisilta Isonkadun yli Galleriasta City'yn. — Ah' tätä kaunistaa, sointuvaa suomen kieltä, jota me 20- ja 30-lukulaiset niin innokkaasti koetimme johdella omaan kansalliseen suuntaansa!

Jo joskus syksynkorvalla herätettynä yritin kovasti miettiä, mikä nimeksi uudelle rakkaalle lapselle, ettei tapahtuisi samaa vahinkoa kuin kyökkiruottin (tai ranskan) kautta syntyneelle Rotuaarille, josta "vee" (v) monen oululaisen harmiksi tipautettiin pois (vaiikka siten pelastettiinkin lystikkäiseen kunnianimeen: rotuvaari).

Miettimälläkään en keksinyt uudelle kaari- ja ilma-sillalle muita aluehistoriallisia lähtö- ja liitântäkohtia kuin Isokatu ja Pukinkorva. Muistatthahan, että sen puutalotontin, jonka paikalle uusi kauppakartano nousi, omisti ainakin koko minun ikäluokkani elinajat **Pukinkorvain** rakennusmestari-perhe.

□ **Isokaari**, siinä oli yksi minun ehdotuksistani, mutta sen rinnalle esitin **Pukinkaari**-nimeä. Kuulin sitten, että joku muukin oli sitä esittänyt, vaan jostain kummasta syystä se ei olisi kelpannut. Käytän konditionaali- eli ehdotapaa (-si) siinä toivossa, että kun en ole aivan varma, että silta jo virallisesti olisi nimitetty Pukinsarveksi, se vieläkin voitaisiin "kastaa" uudelleen. Hyvät naiset ja herrat, ottakaa nyt lusikka kauniiseen käteen!

□ **Pukinkorva** on kuin onkin aivan kieliopillinen ja etymologisesti perusteltavissa oleva nimi Pukinkorvan paikalta ent. **Arrannon**

Pukinsarvi ei ole sopiva nimi Isonkadun ylittävälle kaarisillalle, väittää Panu tämänpäiväisessä pakinasaan. Keskenäinen silta näyttää enemmän sarvelta. Paras nimi Panun mukaan olisi Pukinkorva.

paikalle johtavalle kaarisillalle. Jos minulla silloin, kun minua kovisteltiin, olisi ollut edessäni etymologinen sanakirja (sananselitysoopin yms. sanakirja), olisin voinut soittaa ja kirjoittaa näin:

Korva, korvatuksin, korvatusten = rinnan, viere-tysten: korvapuu = tuki-puu; korvata = hyvittää, palkita, pienentää; korva = vierus, läheisyys.

Minulla tuli siinä hädäs-sä mieleen vain sillankorva, jolloin se korva olisi viittannut vain lähinnä sillan molempiin päihin. . . Mutta eihän se kyllä kaukana olisi ollut, sekään. Eihän sarvi-kaan sen läheisemmin liity, paitsi että siinä ilmeisesti on tavoiteltu vertauskuva.

□ **Vertauskuvallisesti** edellä luettelemistani korva-sanana alkuperäismerkityksistä syntyi varsinaisen symboli. Korva, korvatuksin viittaisi ensinnäkin noiden kahden kaarella yhdistetyn rakennusryhmän rinnakkaisuuteen, vierek-

käisyyteen, korvata -verbi hyvittämiseen, pienentämiseen eli siis kulkuväylän lyhentämiseen, mikä tässä rakentamisessa oli kaiken a ja o. Eikö niin?

□ **Oulu** tekisi suorastaan kulttuuriteon — tässä tapauksessa Oulua edustavat keskustan liikelaitokset toimeliaine toimeenpanijoinen — antamalla Isonkadun kaarisillalle nimen **Pukinkorva**. Se olisi perinteiden kunnioittamista, mihin tässä tietävästi on pyrittykin.

□ **Vuosisadan** vaihteessa vanhimman Pukinkorvan etunimi näyttää olleen **Joh(han)** ja hän on asunut ja ilmeisesti omistanut talon osoitteessa Itäispitkäkätu 27 eli jotensakin nyky. Kauppurienkadun ja Mäkelininkadun risteyksessä, siis pari sataa metriä Karkavaaran suuntaan ja puolelle. Tämä Joh. oli tervaräkäri, jos tiedätte, mitä se tarkoitti. Samassa osoitteessa on asunut 1899 työmiehes **Heikki Pukinkorva**. Ehkäpä tämä Heikki on sama mies, josta tuli rakennusmestari Pukinkorva, joka puolestaan oli n. 1880 (—) syntynyt. Ja jolla oli kaksi rakennusmestari-poikaa: **Eino** ja **Erkki**.

□ **Muistua** mieleen, mitä entinen esimieheni, rehtori **Martti Karttunen** kertoi siihen aikaan, kun olin suomen kielen asentajana Oulun "tevollisuuskoulussa", jolloin sinne jo oli kova tungos.

Kerran ennen muinoin ei ollut ollut tungosta esim. rakennusmestariinjalje, jolloin rehtori **Ivari Junnelius** oli soittanut Heikki Pukinkorvalle, että eikö tällä olisi ollut pari poikaa lähettää mestarinoppiin. Ja olihan Pukinkorvalla ollut: Eino ja Erkki.